

Den højtærede Minister sammenstiller saa de to Byggeforetagender og nævner, at Vestre Fængsel er bygget i Tiden fra 1892—95, og at det nu er langt dyrere at bygge end den Gang. Jeg gad vide, hvorfra den højtærede Minister har sit Kendskab til Bygningspriser. Jeg arbejdede den Gang paa ret store offentlige Arbejder, og jeg ved, at i alt Fald for en af de største Poster, Mursten, vare Priserne meget højere den Gang, end de ere i Øjeblikket, men jeg indrømmer, at Arbejdsprisen er noget højere nu, end den var den Gang. Den højtærede Minister sagde, at nogen velbegrundet Mening om, at Nyborg-Projektet var for dyrt, have vi ikke set. Det forekommer mig dog, at Sammenligningen mellem Vestre Fængsel og Nyborg-Fængselet viser tydeligt nok og begrundet meget godt, at den Plan, vi her ere inde paa, er for dyr.

Saa siger den højtærede Minister, at i Odense faa vi noget, som vi vide ikke er godt, hvorimod vi vide, at det, vi faa i Nyborg, er godt. Jeg antager, at vi alle, hvilket Standpunkt vi end staa paa, ere enige om, at det, som man nu tænker bygget i Nyborg, selvfølgelig vil kunne blive bedre end det, vi kunne faa i Odense, der er heller ingen, der har modsagt det; men det, vi kunne faa i Odense, er i alt Fald af en saadan Karakter, at det af Fængselsautoriteterne er sagt, at det vil kunne blive meget godt, og da vi kunne spare betydelige Summer derved, saa indser jeg ikke, hvorfor vi under de pinagtige Pengeforhold, vi leve under her i Landet nu, skulle rutte med Pengene paa den Maade, at vi skulle bygge stort og dyrt i Nyborg, naar man kan faa det saa meget billigere i Odense.

Den højtærede Minister talte om Udsynet fra Bygningerne i Odense, der ligge omkring Etablissementet, hvor det er tænkt, at man skulde lægge Fængselet, og at Forholdene der ere af en saadan Karakter, at de hindre den Brug, som man vil gøre af det. Det er højt mærkværdigt, synes jeg, at den højtærede Minister er saa overlegen og saa sikker i sin Sag, efter at hans egne Embedsmænd og den Arkitekt, som de have haft med sig, have erklæret, at de Ulemper, der klæbe derved, ikke ere større, end at de ere lette at komme over. Der er jo udarbejdet Tegninger, hvorefter det viser sig, at det saa udmærket godt kan ordnes saadan, at Offentligheden ikke kan faa Indblik i Forholdene dernede med Undtagelse af et eneste lille Taarnvindue højt oppe, som

det for øvrigt ikke vil koste ret meget at faa bort. Ministeren brugte et saa haanligt Ord som dette, at man kunde jo lægge et „Laag“ over det hele. Ja, det kan man, men det er der dog ingen Mennesker, der have tænkt sig at gøre. Jeg antager, at de Fængselsmyndigheder, der sortere under Justitsministeren, nok vide, hvad de tale om, og at de ikke nogen Sinde have tænkt sig, at der skulde lægges „Laag“ over Fangerne ude i Gaarden.

Jeg kommer derefter til at opholde mig et Øjeblik ved Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa man tænker sig Arbejdet udbudt. Ministeren mener, at enten han havde modtaget Tilbudet eller ikke, vilde han være bleven kritiseret. Ja, det kan jo gerne være, at Ministeren har Ret deri. Men den Kritik, der vilde kunne rejses, ifald han ikke havde modtaget Tilbudet, vilde ikke have vejret saa meget som den Kritik, der kan rejses mod ham paa det nuværende Grundlag. Det, der er sket, er jo dette, at Ministeren, allerede da han forelagde Forslaget, havde et Tilbud fra en Haandværker, og at der, saa vidt man kan skønne, er truffet saadanne Aftaler med denne Haandværker, at Ministeren næsten føler sig bunden til at lade ham faa det Arbejde, der her er Tale om. Det, tror jeg, er en uheldig Form. I det hele taget tror jeg, at man mere og mere skulde komme bort fra dette, og give saadanne store Arbejder til Enkeltmand, Arbejder, der ere af en saa mangeartet Beskaffenhed, at den enkelte Arbejder, her er Tale om, aldeles ikke har Kendskab til dem. Den højtærede Landbrugsminister brugte for nogen Tid siden en Vending, som vel sagtens skulde være morsom, idet han talte om en Landsbyskræder i en Diskussion her i denne Sal; men hvis dette Princip, som den højtærede Justitsminister synes at have fastslaaet i Byggesager, skal fastslaaes her, vil der jo intet være i Vejen for, at en af Landsbyskrædernes Fagforening vilde kunne faa et hvilket som helst Byggearbejde eller Ingeniørarbejde at udføre her i Landet. Jeg tror, at det, det gælder om her, er, at vi skulle lytte til de Røster, som Haandværkerne have ladet lyde, at ethvert Fag kommer til at konkurrere om de Arbejder, der ere at udføre i deres Fag. Det er den eneste sunde Vej at gaa, det andet fører kun til nogle højst uheldige Forhold i mangfoldige Tilfælde. Som jeg allerede har gjort opmærksom paa, have vi haft noget af den Art ved Rigshospitalet, og det er bedst at undgaa sligt i kommende Tider.